

ниці-тѣ си, запрѣти на Петра и рече: Махни ся отъ прѣдъ мене, Сатано; защото не мыслишь това което е Божіе, но това което е человѣческо.

- 34 И прѣзва народъ-тѣ съ ученицы-тѣ си, и рече имъ: "Който ище да дойде вслѣдъ мене, нека ся отрече отъ себе си, и дигне крстѣ-тѣ си и мѣ слѣдува. Защото, 35 който ище да упаци животъ-тѣ си, ще го изгуби; и който изгуби животъ-тѣ си заради мене, 36 и за евангеліе-то, той ще го упаци. Понеже какво ще ползува чловѣка, ако спечали всякий-тѣ свѣтъ, и отщети душѣ-тѣ си? Или какво ще даде чловѣкъ 37 въ разнѣж за душѣ-тѣ си? Защото, 38 "който ся усрами за мене и за "думы-тѣ ми въ тойзи блуденъ и грѣшенъ родъ, и Сынъ чловѣческій ще ся усрами за него, когато дойде въ славу-тѣ на Отца си съ съ свѣты-тѣ ангелы.

ГЛАВА 9.

- 1 И казуваше имъ: "Истинѣ ви казувамъ, че има нѣкои отъ стоящи-тѣ тука, които нѣма да вкусятъ смъртъ, доклѣ не видятъ 2 "царство-то Божіе дошло въ силѣ. 3 И "слѣдъ шесть дни зема Исусъ Петра и Іакова и Іоанна, и възвозда ги на горѣ высокѣ на странѣ самы; и прѣобрази ся 4 прѣдъ тѣхъ. И дрехы-тѣ му станѣхъ лъскавы, "твердѣ бѣлы като снѣгъ, какыто бѣлилици на земѣ-тѣ не може да убѣли. 5 И яви имъ ся Ілія съ Моисея; и разговарѣхъ ся съ Исуса. И отговори Петръ и казува на Исуса: Равви, добро е да смы тука; и да направимъ три шатры, за тебе еднѣ, и за Моисея еднѣ, и за Іліѣ еднѣ. 6 Защото не знаеще що да рече; понеже 7 бѣхъ уплашени. И облакъ ги засѣни; и гласъ дойде изъ облака който казуваше: Тойзи е Сынъ мой възлюбленный; слушайте него. И внезапно като ся обзрихъхъ, не видѣхъ вече никого съ себе си, освѣнъ Исуса самичъхъ. И "когато слѣзувахъ отъ горѣ-тѣ, зарѣча имъ да не кажутъ никому това що видѣхъ, освѣнъ кога Сынъ чловѣческій въскрѣсне отъ мъртвы-тѣ. И задръжахъ слово-то въ себе си, като разыскахъ помежду си, що е 10 "това да въскрѣсне отъ мъртвы-тѣ. И пытахъ го, и казувахъ: Защо казувать книжници-тѣ че "трѣбва да дойде първомъ Ілія? 11 А той отвѣща и рече имъ: Истинѣ че ще Ілія първомъ да дойде, и да устрои всичко; и "какъ е писано за Сына чловѣческаго, че трѣбва да пострада много, 12 и 13 да бѣде уничиженъ; Но казувамъ ви, "че

Ілія дойде, и сторихъ му каквото щѣхъ, както е писано за него.

- 14 И "като дойде при ученицы-тѣ, видѣ около тѣхъ народъ много, и книжници които ся прѣспирахъ съ тѣхъ. И тутакси всякий народъ щомъ го видѣ, смая ся, и прѣтекохъ та го поздравявахъ. И попыта книжници-тѣ: Какво ся прѣспирате съ тѣхъ. И "отговори единъ отъ народа, и рече: Учителю, доведохъ при тебе сына си, който има духъ нѣмъ. И дѣто го прѣхване, трѣшка го, и запѣна ся и скръца съ съ жбѣ, и вѣшпенѣва ся; и рѣкохъ на твои-тѣ ученицы да испадятъ *бѣсъ-тъ* но не могахъ. А той му отговори и рече: О роде невѣрный, до кога ще бѣдѣ съ васъ? до кога ще вы тѣрихъ? доведѣте 20 го при мене. И доведохъ го при него; и "като го видѣ *бѣсный-тъ*, тутакси духъ-тѣ го покѣса, и той паднѣ на земѣ-тѣ, и валише ся запѣненъ. И попыта Исусъ бащѣ му: Колко врѣме е отъ какъ му станѣ 22 това? А той рече: Отъ дѣтинство. И много пѣти и въ огнь го хвърли и въ водѣ, да го погуби; но ако можешъ нѣщо, смили ся на насъ, и помогни ни. А Исусъ му рече: Това, "ако можешъ повѣрува, всичко е възможно за тогози който вѣрува. 24 И тутакси на дѣте-то баща му извика съ съ слзы и казуваше: Вѣрувамъ, Господи, 25 помогни на мое-то невѣрство. А Исусъ като видѣ че ся стича народъ, запрѣти нечистому духу, и му казуваше: Душе нѣмъ и глухъи, азъ ти повелѣвамъ: Излѣзь отъ него, и да не влѣзешъ вече въ него. И *духъ-тъ* като испища, и го покѣса 26 сильно, искоши, и *момѣкъ-тъ* станѣ като мъртъвъ, така щото мнозина думахъ че умрѣхъ. А Исусъ го хванѣ за рѣкѣ, и дигнѣ го, и *той* станѣ. 28 И "когато влѣзе въ кѣщи, ученицы-тѣ му пытахъ го на странѣ: Защо нѣи не могахъ да го испадимъ? И рече имъ: Тойзи родъ не може да излѣзе съ нищо *друго*, освѣнъ съ молитвѣ и постѣ. 30 И като излѣзохъ отъ тамъ, минувахъ прѣзъ Галилеѣ, и не искаше да узнае 31 "това никой. "Защото учаше ученицы-тѣ си, и казуваше имъ, че Сынъ чловѣческій ще бѣде прѣдаденъ въ рѣцѣ на чловѣцы, и ще го убѣжатъ; и слѣдъ като го убѣжатъ, въ третій-тѣ день ще въскрѣсне. Но тѣ не разумѣвахъ думѣ-тѣ, и боехъ ся да го попитатъ. 33 И "дойде въ Капернаумъ, и когато влѣзе въ кѣщи, питаше ги: За какво ся разговаряте въ пѣтъ-тѣ помежду си? А тѣ мълчехъ; защото, въ пѣтъ-тѣ бѣхъ ся

у Мат. 10; 38. 16; 24. Лук. 9; 23. 14; 27.

ф Іоан. 12; 25.

а Мат. 10; 33. Лук. 9; 26. 12; 9.

и Вѣщъ Рим. 1; 16. 2 Тим. 1; 8. 2; 12.

а Мат. 16; 28. Лук. 9; 27.

б Мат. 24; 30. 25; 31. Лук. 22; 18.

в Мат. 17; 1. Лук. 9; 28.

г Дан. 7; 9. Мат. 28; 3.

д Мат. 17; 9.

е Мал. 4; 5. Мат. 17; 10.

ж Псал. 22; 6. Псал. 53; 2 и др.

з Лук. 22; 9. 26.

и Лук. 23; 11. Фил. 2; 7.

к Мат. 11; 14. 17; 12. Лук. 1; 17.

л Мат. 17; 14. Лук. 9; 37.

м Мат. 17; 14. Лук. 9; 38.

н Гл. 1; 26. Лук. 9; 42.

о Мат. 17; 20. Гл. 11; 23. 17; 6.

п Іоан. 11; 40.

к Мат. 17; 19.

о Мат. 17; 22. Лук. 9; 44.

а Мат. 18; 1. Лук. 9; 46. 22; 24.